

Damernes Roklub

1901—1926

Damernes Roklub

1901—1926

I. Chr. Petersen. — København.

I Anledning af »Damernes Roklub«s 25 Aars Jubilæum fremkommer dette lille Skrift. Vi har ladet de igennem Aarene skiftende Ledere berette om hver sin Tid, og haaber vi, De ved Gennemlæsning af disse Skildringer vil faa et Indtryk af Klubbens Historie og Trivsel i de forløbne Aar.

STYRELSEN

Vi giver først Ordet til
Fru Gerda Bredsdorff Grove, der i Sept. 1901 var Medstifter af Klubben:

NAAR »Damernes Roklub« ser tilbage over de svundne 25 Aar, da bør Blikket i særlig Grad fæstne sig ved afd. Krigsassessor *Paul Petersen*, dansk Kvindegymnastiks energiske Forkæmper, idet det i Virkeligheden var ham, som i 1901 tog Initiativet til, at »Damernes Roklub« blev dannet. Hvad der utvivlsomt i høj Grad har bevæget Paul Petersen hertil, var dels hans levende Interesse for at drage ny Virkefelter ind under Kvindeidrættens Udøvelse, dels hans store Kærlighed til Naturen og Livet i Naturen.

Gerda Bredsdorff.

Fri for Støv og Støj udøves jo Rosporten i vort herlige Sund under de frieste og friskeste Former, som ønskes kan, og overgaas heri vel næppe af nogen anden Idræt.

En brydsom og besværlig Tid var de første Aar, Midlerne var smaa, Rosportens Materiel dyrt og Interessen for Idræt i Almindelighed ikke helt saa stor som nu.

Pladsforholdene var yderst spartanske, da det ikke var muligt at erhverve sig en egen Grund i Byens umiddelbare Nærhed; gentagne Flytninger besværliggjorde Klubbens sikre Vækst, men det stadige Maal var jo at kunne sætte Benene under eget Bord og Baadene under eget Tag. Ikke destomindre arbejdedes der indenfor »Damernes Roklub« med stor Iver, og Minder fra mange friske Ture vil sikkert staa klart for de gamle Medlemmer.

Adskillige var de Mænd, som gennem deres Interesse ydede Damernes Roklub stor Støtte, saaledes afd. Grosserer *S. N. Meyer*, der gav Foreningen frit Husrum paa en af sine Strandgrunde, afd. Admiral *Victor Hansen*, nuværende Gymnastikinspektør, Oberstløjtnant *Holger Nielsen* samt mange af de ledende Kræfter indenfor den mandlige Rosport.

En god Støtte ydede Ingeniør *Arild Kærn* Klubben ved sin energiske og ihærdige Undervisning og Træning.

Maalet, den bedst mulige Stil uden den forcerede Træning, der strider

imod den kvindelige Organismes Vel, var stadig det, der stod for Øje, og flere Gange, hvor der indenfor »Dansk Forening for Rosport« var udskrevet Løb for stilfuld Roning, havde »Damernes Roklub« den Glæde at bære Sejren hjem.

I sin stadige Kamp for at naa frem til Besiddelse af eget Baadehus

Ellen Paul-Petersen styrer for Klubbens første Baadehold.

naaede D. R. saa vidt, at man ved en smuk Fest i Februar 1907 kunde fremlægge Tegning til Huset, velvilligt udført af Arkitekt *Gerhardt Rønne*, medens Tømrermester *Arboe* havde givet et Overslag over Byggeomkostningerne; det lykkedes dog ikke, trods megen Offervilje at samle Summen til Byggeriets Paabegyndelse, og det foreløbige Resultat blev Anskaffelsen af Foreningens første nybyggede Baad »Primus«, som indviedes i Forsommeren 1908.

Under vekslende Stigen og Dalen i Medlemsantallet er Damernes Roklub nu naaet til Virkeliggørelse af sin første Drøm, Klubhuset, ikke efter

dets første Plan, men dog stort og godt nok til at tilfredsstille de mange unge Medlemmers Krav.

Kan »Damernes Roklub« gennem kommende Tider opretholde og bevare den høje Standard, som ønskedes af dens Stifter og første Bestyrelse, den Standard, der giver sig Udslag i den sande Kvindeligheds Hævdelse i Adfærd og Yden, da kan man ønske Foreningen Lykke til fortsat Virke til sund og frisk Glæde for vor Ungdom.

G.

Rochefen Fanny Cohn instruerer paa Bjergs Baadeplads.

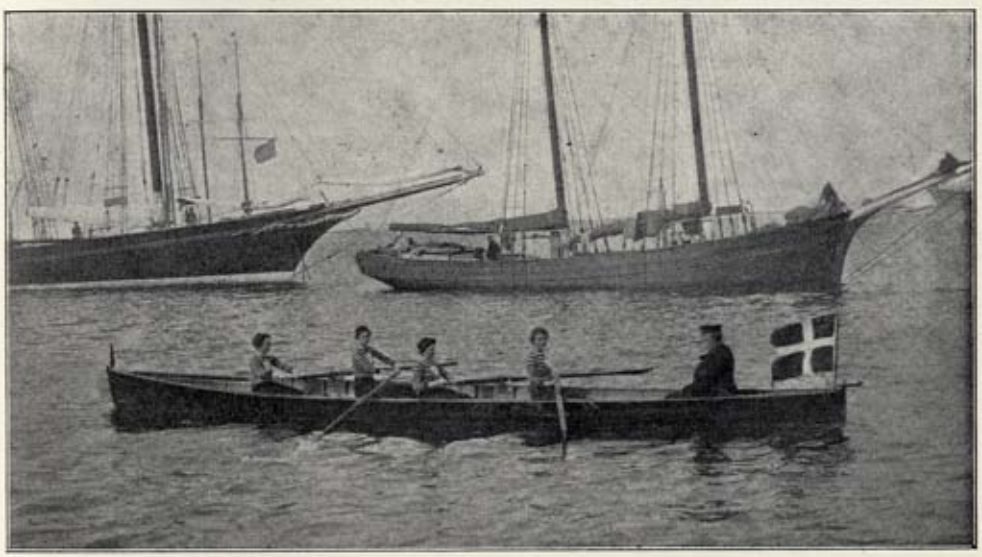
Vi giver derpaa Ordet til Fru Inga Ekman (f. Schow-Christensen):

For 25 Aar siden var det ikke nemt at være kvindelig Roer, det var mandhaftigt — det var upassende — kort sagt, i det store Publikums Øjne var det ikke Damer, der deltog i den Slags, men heldigvis saa jo nogle sundt paa den herlige, sunde Sport, og med den danske Kvindeidræts store Forkæmper, Krigsassessor *Paul-Petersen*, som stærkt interesseret Støtte gik D. R. ind i Livet.

Bestyrelsen var dengang:

Formand: Gerda Bredsdorff (gift Grove).
Kasserer: Marie Jensen.
Rochef: Dora Engelbrecht (gift Hindsberg).
Materialforvalter: Ellen Paul-Petersen (gift Ludolf-Nielsen).

To brugte Baade en 4-Aarers og en 2-Aarers blev skaffede tilveje, og Roningen gik meget fint for Medlemmerne, i det væsentlige Lærerinder udgaaede fra Paul-Petersen's Institut.

Første Gang ude med de nye Dragter 2. Juli 1905 — Krigsassessor Paul-Petersen styrer.

I 1905 deltog D.R. i den første Kaproning og vandt med fin Stil, fin Tid og flere Baadlængder over »Akademisk Roklub«s Damer, som dengang var vore eneste Konkurrenter.

En Begivenhed, som ikke bør glemmes, var D.R.s Deltagelse i de olympiske Lege 1906 i Grækenland. Fem Damer, der deltog som Gymnaster i D.K.G. — ogsaa Medlemmer af D.R. — gik i Træning og blev anmeldt, men af Mangel paa Konkurrence præsenterede vi os blot paa Banen, og *Kong Georg*, vor høje Vært, fortalte os meget stolt bagefter, at Grækerne var meget imponerede. At fem Damer kunde være alene i en Baad, havde de ikke tænkt sig i deres vildeste Fantasi, endsige ro og følges i en Kaproningsbaad, det var ganske utænkeligt. Men vi fem Damer havde en vidunderlig Tur i Phaleron Bugten, og naar vi nærmede os et af Skibene med Tilskuere, blev der en saadan Slagside, at der var Fare for, at Skibet skulde vælte.

De 5 Deltagere var:

1. Inga Schow (gift Ekman).
2. Dora Engelbrecht (gift Hindsberg).
3. Hedvig Groth.
4. Gerda Bredsdorff (gift Grove).

cox Sigrid Gregersen (gift Pino).

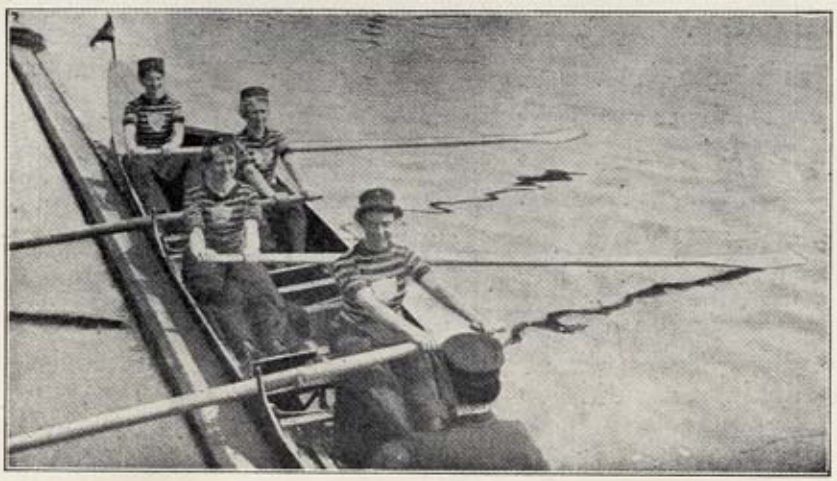
Aarene gaar, og Bestyrelser og Ansigter skifter. Mange Minder dukker op om korte og lange Ture, Fællesture med Smørrebrød, Ture med de gode Venner fra »Skjold«, den aarlig tilbagevendende Tur til Eremitagesletten, Maaneskinsture, Træningsture og Langelinieture, altid glade Minder med godt Humør, Sol eller Maane og det herlige Vand. Jeg tror, vi alle nødig vilde have undværet vor Deltagelse i Roningen, den er en Oplevelse, den giver Rygrad, og saa er det vel næsten den sundeste Sport, som henvender sig til alle Legemets Muskler og foregaar i støvfri Luft.

Af Formænd kan foruden Fru *Gerda Bredsdorff Grove* nævnes Fru *Helene Danø* (f. Lindbæck), Fru *Yelva Leander*, Fru *Aasa Falbe-Hansen* (f. Kærn) og Fru *I. M. Lund* (f. Bang).

Klubbens første Bopæl var Bjergs Baadeplads i Hellerup. I de mellemliggende Aar er den flyttet nogle Gange, først til Pladsen ved Winthers Badeanstalt og senere til Svanemøllebugten, efterhaanden knapt saa primitivt som de første Aar.

Det er dog først under den forrige Formand Fru Lund og den nuværende Formand *Johanne Jensen*, at Klubben har taget sit mægtige Opsving. Johanne Jensen er i Besiddelse af en utrættelig Energi og har ogsaa Personlighed til at skabe og vedligeholde den Disciplin, som er absolut nødvendig i en Roklub, hvor Materialet er dyrt, og hvor der ved Uforsigtighed under Roning i ugunstigt Vejr kan være Menneskeliv, der staar paa Spil.

»Inga«.

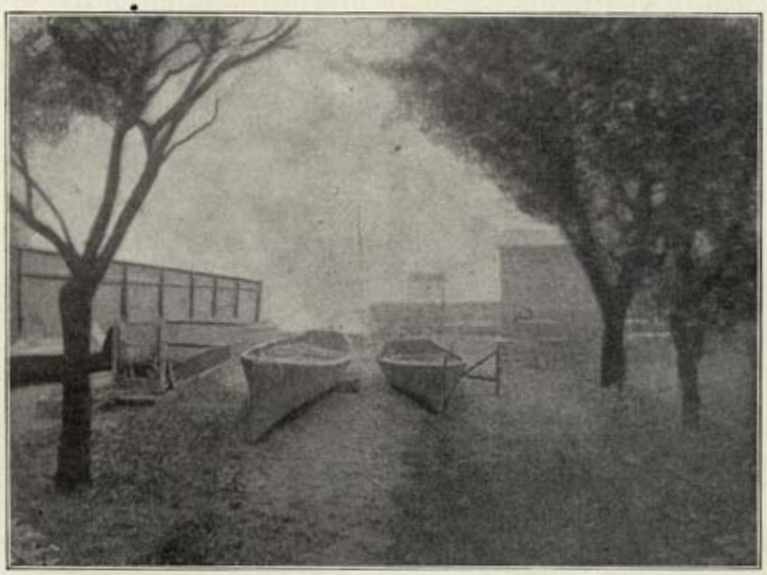

Et godt Hold i 1908.

Helene Danø, Medlem fra 1907.
Formand 1908 og 1909, Kasserer til 1914 og derefter passiv Medlem.

DAMERNES ROKLUB levede under meget primitive Forhold, da min Søster og jeg indmeldte os i 1907. Baadehus var der ikke Tale om. Baadene laa under aaben Himmel med en Presenning over, naar Medlemmerne da huskede at lægge den paa. Det hændte jo, at Baaden, før vi satte den i Vandet, maatte lænses for Regnvand.

De gamle Baade skulde ellers nok tage Vand ind, naar de kom til Søs.

Baadene under aaben Himmel fra 1901—1907.

Vi kendte ikke andet end sejlende Bundbrædder den Gang. Sætte Baad i Vandet nede ved den gamle Winthers Badeanstalt var ikke saa lidt af et Kunststykke. Var det Paalandsvind, var det komplet umuligt, vi risikerede, at Baaden sloges i Stykker paa de store Sten, da vi kun havde en meget lille Baadebro at klare os med.

Vor første Rotur i en gammel 2-Aarers Baad »Klar«, lige købt i »Skjold«, blev en ren Vandgang, saa utæt var den. Vi havde imidlertid meldt os ind i Klubben for at ro og var meget ivrige efter at komme paa længere Ture. Fra Styrelsens Side blev der draget Omsorg for, at Baadene blev gjort vandtætte, og senere paa Sæsonen blev Baadene flyttet til Strandvej 16

og fik Ly under et Halvtag lejet af S. N. Meyer. — Et stort Fremskridt. I 1907 lededes Klubben af Frk. Gerda Bredsdorff, der havde været Formand siden Stiftelsesaaret. Hun havde i alle disse Aar arbejdet ihærdigt med at skaffe Klubben Midler, saa den endelig engang kunde faa en ordentlig og moderne Kaproningsbaad, og det store Øjeblik indtraf da ogsaa, da Gerda Bredsdorff kunde døbe D. R.s første nye Baad, og »Primus« var i de efterfølgende Aar Klubbens »Kælebarn«. Samme Aar var Gerda

Gerda Bredsdorff døber »Primus« 1908.

Bredsdorff fratraadt som Formand, og andre maatte fortsætte det langtfra lette Arbejde at lede »Damernes Roklub«.

I Foraaret 1911 købte D. R. den næste nye Baad — en 2 Aarers — der den $^{9}/_{4}$ 1911 blev døbt »Lady«. De kontante Midler var faa, og vi kæmpede haardt i flere Aar med at klare Afdragene til Baadebygger Bjerg.

Roningen blev dyrket med en Iver og Lyst trods den store Modstand og Uvilje, vi mange Gange mødte paa vore Langture. »Det er vist ikke Damer, der dyrker den Sport«, hørte vi Folk bemærke. Den lange Nederdel, vi roede i (den slæbte næsten henad Jorden) voldte os ikke saa lidt Besvær, og vi kæmpede en drabelig Kamp for at faa Lov til at ro i Gymnastikbenklæder, men det blev i de Tider regnet for uanstændigt, saa vi maatte vælge mellem den lange, tunge Nederdel eller Eksklusion af Klubben.

I de første Aar jeg var Medlem, havde vi til Omklædningsrum et lille Lysthus delt med et Forhæng i »Kontor« og Garderobe. Senere byggede Sara Hansen og min Søster Ulla et stort »flot Omklædningslokale« af gamle Materialier. I de Aar gjorde vi alt Arbejde selv, malede Huset, skurede og lakere Baadene o. s. v.

Halvtaget, vort »Baadehus«, blev efterhaanden saa medtaget af Tidens Tand og Mangel paa Reparation, at det truede med at styrte ned og ødelægge Baadene, men endelige blev Hellerup Havn saa vidt færdig, at vi Sommeren 1912 læssede vort hjemmelavede Hus paa en Trækvogn og fik det stillet op, just ikke til Pryd for det ellers saa smukke Anlæg.

Helene Danø,
f. Lindbæck.

Halvtaget hvorunder Baadene opbevaredes fra 1907—1912.

Fru Aasa Falbe-Hansen, f. Kærn, bosiddende i Varde, sender disse Linjer:

Det var i 1907, jeg første Gang var Medlem af D. R., der dengang havde til Huse i et Skur paa Strandvejen 16 ved Winthers gamle Badeanstalt. Der var ikke mange Medlemmer, men der var Frisk-hed og Appel over Sporten, der lededes af Gerda Bredsdorff som For-mand og Fanny Cohn som Rochef.

I 1913, da jeg igen blev Medlem af D. R., havde Klubben et gammelt Skur, som den havde faaet Lov at rejse i den da anlagte Hellerup Strand-park. I Aarene 1914—1915 blev det min Lod at være Formand for Klub-ben, der desværre stadigvæk ikke kunde tælle ret mange Medlemmer. De, der var, blev imidlertid mine udmærkede Kammerater, og takket være Rosportens fornøjelige og afvekslende Samvær holdt vi sammen, ikke alene paa utallige Roture gennem Aarene, men ogsaa i Arbejdet for D. R., for et nyt Klubhus og for nye Medlemmers Opøvelse i Roningen. De bedste af mine Kammerater fra den Tid er Fru I. M. Lund (f. Bang) og Johanne Jensen. Disse har begge gjort et stort og energisk Arbejde og skyldes Klubbens Udvikling deres opofrende Tid og Kræfter.

Jeg vil ønske for D. R.s næste 25 Aar, at Rosporten stadig maa drives paa bedste Vis, og at Kammeratskabet maa trives ligervis, det er da den bedste Forening en ung Pige kan træde ind i for at hente Forfriskning, Sundhed og godt Humør.

«Kærn».

Fru I. M. Lund, f. Bang, fortæller nedenfor om sine Erindringer til 1919.

Det er altid dejligt at kaste Blikket tilbage paa en Tid, der er svunden, naar denne Tid er gaaet godt og har været rig paa Oplevelser, og pragtfulde er de glade Minder, som rinder mig i Hu, naar jeg ser tilbage paa de Aar, jeg har været i D. R.

I 1912 fik jeg den Idé at ville optages i en Dameroklub, og jeg husker endnu, hvilket Besvær det voldte mig at finde, hvem jeg skulde henvende mig til. Klubbens daværende Formand, Frk. Jelva Leander, stod i Vejviseren, men Frøkenen var flyttet til en anden Adresse, og ingen vidste hvor. Naa, tilsidst lykkedes det mig da at faa Frk. L. opspurgt, og jeg blev Medlem. Det var just ikke nogen mægtig Klub, jeg blev Medlem af, thi ved Generalforsamlingen Januar 1913 var vi foruden Bestyrelsen 3 aktive Medlemmer. I 1912 blev Baadehuset flyttet fra Strandvejen 16 til Hellerup Lystbaadehavn, og endnu den Dag i Dag er jeg forbavset over, at vi fik Lov til at sætte det faldefærdige Skur op i en Havn, som Gentofte Kommune sikkert lige fra Begyndelsen havde tænkt sig skulde blive en Pryd for Hellerup By.

Og nogen Skønhedsaabenbaring kunde man ikke, selv med sin bedste Vilje, kalde vort Skur, det var sammensat af alle mulige Slags Brædder, utæt alle Vegne, og flere Dage efter en kraftig Regn kunde vi næppe vade for Mudder. Vort Omklædningsrum havde vi sammen med Tennisdamerne ovre i Pavillonen, saa det var upaaklageligt. Men vort kæreste var selvfølgelig Skuret, der opbevarede vore dyrebare Baade, og derfor ofrede vi ogsaa al vor Fritid til at gøre det nogenlunde i Orden. Uddannede til Haandværkere var vi ikke, og megen Forstand havde vi heller ikke derpaa, thi jeg husker, at vi (tør jeg røbe, det var Klubbens nuværende Formand og jeg), da vi skulde tapetsere Baadehuset, og vort Klister Kl. over 12 Nat var sluppet op, slog det sidste Papir paa med Søm i Skæret af Maaneskin og en Cyklelygte. Resultatet var ynkeligt, det faldt ned, saa vi et Par Dage efter maatte lave det om. Loftet skulde males rødt, det blev det ogsaa, men jeg er tilbøjelig til at tro, at Loftet ikke havde faaet mere Maling end det, vi bagefter fandt i vort Haar og paa vort Tøj. Og Taget maatte vi have tæt, vi vilde ikke have en Draabe Regn ind i dette saa fint pudsede Baadehus, saa den »mindste« af os, nemlig Frk. E. Nielsen, kaldet »Langeniels« blev udset til det Stykke Arbejde, og det er næppe for meget sagt, at hun udførte det godt.

Hver eneste ledig Time laa vi paa Øresund, nød i fulde Drag at røre vore Lemmer, at indaande den herlige Luft og træne til Langture. Vidunderlige Tider, da man hver Søndag Sommeren igennem kunde deltage i disse, havde sine gode Kammerater at ro med og vendte hjem styrkede paa Legeme og Sjæl. Vi var altid 4, der roede sammen, nemlig:

»Trold« (Fru Ragna Prytz).
»Kærn« » (Aasa Falbe-Hansen).
»Bang« » (I. M. Lund).
»Jens« (Frk. Johanne Jensen).

og som 5. havde vi saa »Lindbæck« eller »Langeniels«, og med dette Baadehold var der intet, vi veg tilbage for. Engang var vi paa Kullen, en anden Gang tog vi til Hveen og videre til Landskrona. — Helsingborg, Helsingør, Hornbæk etc. har vi selvfølgelig besøgt adskillige Gange, og altid vendte vi lige saa straalende glade hjem, som vi var taget ud. Derfor vil jeg her med det samme rette en Tak til de 4 Kammerater, som jeg den-

Baadehuset i Hellerup fra 1912—1918.

gang roede sammen med, en Tak for den Samfølelse, som altid var til Stede mellem os, og for de herlige Dage, som aldrig glemmes.

Som al sund Ungdom følte ogsaa vi os uovervindelige, mente, vi kunde tage det op med selv det stærkeste Hold, saa vi sparede os ingen Ulejlighed med at skrive rundt til de forskellige Roklubber i Provinsen, som vi mente havde Dameroere, om at stille et Hold mod os. Desværre var Dameroningen i Provinsen som her i Byen lidet udbredt, saa det lykkedes os ikke at finde Konkurrenter, og vi maatte nøjes med Handicap med Herrerne, i hvilke Løb vi just ikke høstede Laurbær, men hvem vilde ogsaa mene, vi skulde kunne vinde i Handicap (9 Sek. Forspring) i 2-Aarers med:

1. Baad K. R.	2. Baad D. R.
Chr. Hansen	»Bang«
Søren Levring	»Jens«

vi blev ordentlig »skaaret ned«, kom ind 2 Baadlængder efter Herrerne. Naa, vi trøstede os med, at Herrer og Damer mod hinanden aldrig bliver en rigtig Maalestok for de sidstnævntes Duelighed, og nogle forbistrede dygtige »Karle« var vi efter vor egen Formening.

Saa kom det for os saa begivenhedsrige Aar 1918. Vi havde længe vidst, at skulde D. R. have Fremgang, saa maatte vi kunne byde Medlemmerne et ordentligt Baadehus. Omgivelserne, Havnen, alt var den skønneste Idyl, kun vort »Skur« laa og skamskændte, stemte ikke ind i denne Idyl. Vi havde hele Vinteren forhandlet med *Gentofte Kommune*, som først havde lovet os en Barak til vore Baade, senere var det Meningen, vi skulde have et lille straatækt Bondehus, kaldet »Møllers Hus«, der laa ved Havnen, til Baadehus, hvilket dog blev forkastet, da det viste sig for besværligt at faa det ombygget til at kunne passe. Efter Forhandlinger frem og tilbage blev det bestemt, at vi selv skulde bygge paa den Grund, som Gentofte Kommune anviste os, og Kommunen vilde saa give os et Tilskud paa 1000 Kr. hertil. Vi skylder den Dag i Dag Gentofte Kommune en hjertelig Tak, fordi de den Gang satte os i Stand til at bygge og for den Forstaaelse, som vi mødte, og særlig skylder vi Tak til det daværende Havneudvalg og de Herrer, som især befattede sig med Sagen, nemlig: Hr. Justitssekre-

tær *C. Toldberg*. Hr. Direktør *H. Pade*, Hr. Murermester *Hansen* og Kommuneingeniør *V. A. Westergaard*.

Vort første virkelige Baadehus indviede vi den 28. Juli 1918 ved en større Festlighed i Baadehuset, hvortil ovennævnte Herrer var indbudte

D. R.s nye Baadehus i 1918.

samt mange andre, og vi var overvældende lykkelige for det. Det kostede os ca. 4000 Kr., men var efter vor Formening ogsaa meget stort og flot. Fra den Dag begyndte Klubben at mærke, at de unge godt kunde tænke sig at ro, og det viste sig hurtigt, at vort »store« Baadehus var for lille og maatte udvides. Ny Baad maatte vi ogsaa have, og i 1919 fik vi hos Hendriksen bygget en 4-Aarers Inrigger, der blev døbt »Miss«.

I 1919 gik jeg ud af Bestyrelsen, men blev selvfølgelig staaende som aktiv Roer og har derved set det store Arbejde, som Klubbens Formand Frk. *Joh. Fornæs-Jensen* udfører, under hende er Klubbens Medlemsantal steget til over 100, ved hendes Initiativ har Klubben vokset sig stor og stærk, saa at D. R. i Dag staar som en af de største Roklubber herhjemme.

Lykkelig den Ungdom, som engang skal løfte Arven efter Frk Fornæs-Jensen og vil forstaa at føre Traditionerne videre, og endnu lykkeligere er den Ungdom, som endnu i mange Aar kan bevare Frk. Jensen som Formand, thi hun har i Vuggegave faaet det glade Sind og den frejdige gaaenpaa, som ildner ogsaa andre til Daad.

»Bang«.

Paa »Kullen«s Top.

Formanden har Ordet for at give en Skildring af Klubbens Liv fra 1913-26.

MINE Erindringer fra »Damernes Roklub« strækker sig helt tilbage til 1913, og var jeg blandt de lykkelige, der deltog i den for Klubben saa betydningsfulde Dag, den 28. Juli 1918, da Klubbens nuværende Baadehus blev indviet.

Det havde i det lange Tidsrum fra Klubbens Stiftelse 1901 været alle Medlemmers Drøm engang at kunne flytte Baadene i eget Baadehus. Men »Drømmen« var kostbar, og trods mange ihærdige Anstrengelser i de første af Klubbens Leveaar (ved Afholdelse af Fester med Aftenunderholdning etc.) lykkedes det ikke at skaffe Midler til Opførelse af det allerede i 1907 af Herr Arkitekt Rønne projekterede Baadehus.

Ved Klubbens Formand i 1918, Frk. I. M. Bangs energiske Bestræbelser blev D. R. i Stand til at rejse et efter Forholdene pragtfuldt Baadehus. Som bekendt ydede Gentofte Kommune et eventyrligt Bidrag, der imidlertid kun dækkede 1/4 af det Beløb, der skulde til for at rejse det af Herr Professor Edvard Thomsen tegnede Baadehus. Klubben henvendte sig derfor til en Række Mænd med Anmodning om yderligere Støtte, og lykkedes det virkelig at faa den manglende Sum tilvejebragt. Jeg vil her benytte Lejligheden til at rette en Tak til d'Herrer Grosserer *Axel Lund*, Guldsmed *Oscar Dahl*, Sølvsmed *Kaj Bojesen*, Grosserer *Georg Rom* og flere andre, der under Mærke saa beredvilligt skænkede Bidrag til »Damernes Roklub«.

Klubben var ved Indvielsen Ejer af de forholdsvis nye Baade 4-Aarers Baaden »Primus« og 2-Aarers Baaden »Lady«, og var det med en stolt og ubeskrivelig Velhaver-Følelse, vi første Gang satte vore kære Baade ind i det »mægtige« Baaderum. Bestyrelsen havde været forudseende og sikret sig saa megen Plads at bygge paa, saa Baadehuset var saa stort, at det yderligere kunde rumme to Baade.

Allerede i Efteraaret 1918 fik Klubben paa Grund af det nye Hus en saadan Tilgang af Medlemmer, at Bestyrelsen turde løbe den Risiko at bestille ny 4-Aarers Baad hos Hendriksen til Levering næste Aar. Kassebeholdningen var svundet ind til faa Kroner, men Bestyrelsen saa i Aanden Kassen bugne af Penge, naar Medlemsantallet næste Sæson steg til det dobbelte. Kort før Jul modtog Klubben Meddelelse om, at Baaden var færdig, og Frk. Bang, der nu var blevet »flot« vant med kontante Udbetalinger og tilmed hos Baadebyggeren kunde opnaa 2% ved straks Betaling,

vilde ikke lade denne »Fortjeneste« gaa fra Klubben, hvorfor hun uden Opfordring venligst skaffede Klubben et Laan rentefrit, saaledes at den kunde betale Baaden kontant med 1600 Kr. ÷ 2 %.

Foraaret 1919 nærmede sig, og Daab af den i Huset opbevarede nye

»Miss« indvies 1919.

Baad stod for Døren. Det blev Fru Helene Danø (f. Lindbæck), mangeaarigt Bestyrelsesmedlem, der den 27.April 1919 gav Baaden Navnet »Miss«. Det var med blandede Følelser, vi den Dag indviede Baad, idet vi samtidig skulde opleve, at Frk. Bang nedlagde sit Mandat som Formand og Bestyrelsesmedlem. Vemoden var vist lige stor saavel fra Frk. Bang's som

fra vor Side. Hun skulde ganske vist ikke rejse af Landet, men vi, hendes gamle Venner kunde ikke øjne Udvej for, hvordan vi skulde undvære hende som Formand. Vi skulde og kom over Smerten og Afskeden (der forøvrigt ikke blev saa sørgelig endda, idet Fru Lund stadig hænger ved sin gamle Klub og nødigt svigter ved højtidelige Lejligheder; selv som Morgenroer har hun været ivrig i indeværende Sæson).

Som Afløser af Frk. Bang maatte den daværende Kasserer, Frk. Aasa

Kærn, træde til som Formand. Hun var godt kendt med Arbejdet, idet hun jo allerede i Aarene 1914—1915 havde været Formand for D. R. og endda paa saa tidligt et Tidspunkt som 1907 været Medlem af Klubben. Sæsonen 1919 var god, men Kontingentet havde ikke fyldt Kassen saa bugnende som ventet, saa ved Slutningen af Sæsonen stod Klubben endnu med et temmelig stort Underskud, der trykkede Bestyrelsen. En lys Idé undfangedes: et Dukkelotteri arrangeret med tilbørlig Polititilladelse. De 10 Dukker skænkedes af Medlemmer, »Lokaler« overlodes af et Bestyrel-

sesmedlem til Afholdelse af Medlemsmøder angaaende Lotteriet, og 1100 Lodsedler à 1 Kr. fordeltes hos de forskellige Medlemmer. *Alle* Sedler blev solgt, og Klubben manglede nu ikke meget i at kunne betale hele sin Gæld.

I 1920 fratraadte Aasa Kærn Bestyrelsen, og undertegnede maatte træde til som Formand.

Aarene 1920 til nu har stadig været lykkelige for Klubben takket være den Trivsel, Klubben fik ved Erhvervelsen af eget Baadehus. Tilgangen af Medlemmer har været saa stor, at Dagbladene hvert Aar uden Undtagelse ved Referat af Sæson-Indvielse har meddelt, at »Klubben desværre allerede nu ved Sæsonens Begyndelse maa begrænse eller stoppe for Tilgang af Ny-Indmeldelser«. Udvidelser har fundet Sted, og flere nye Baade er købt for Penge skaffede ved det prøvede »Tricks«-Lotteri. I Foraaret 1921 indkom Netto 1800 Kroner ved Bortlodning af skænkede »værdifulde« Genstande. Medlemmerne har været enestaaende til at »prakke« Bekendte Sedler paa; vor nuværende Rochef Aster Gents solgte ikke mindre end 275 Lodder, hvorfor hun ogsaa fik en lille Opmuntringspræmie. I 1921, Klubbens 20 Aars Jubilæum, havde vi den Glæde atter at kunne indvi en ny 4-Aarers Baad, og Herr *Rudolph Schmidt* gjorde os den Ære at døbe Baaden, som fik Navnet »Puk«.

Det var atter en Mindedag for »Damernes Roklub«, og Herr Schmidt gjorde den yderligere festlig ved paa sin følte smukke Maade at tale for D.R.; hans Ord gjorde et dybt Indtryk paa os, og vi følte, Klubben i ham havde en virkelig Ven. Det var derfor naturligt, at vi, da vi igen i 1923 skulde have Baadedaab, opkaldte den nye 2-Aarers Baad »Gerda« efter hans lille seksaarige Datter. Herr Direktør *Ellehammer* viste Klubben den Ære at foretage denne Baadedaab og talte den Dag meget smukt for Klubben, og siger jeg herved de to Herrer Faddere hjertelig Tak for Deres store Interesse for Klubben.

Med disse mange Baade blev Huset fra 1918 alt, alt for lille. Baadene laa i Lag ovenpaa hverandre, og det besværliggjorde den daglige Roning at flytte om paa og hejse Baade op og ned for at komme ud af Huset med dem. Det stod Bestyrelsen klart, at en gennemgribende Forandring maatte foretages, og efter en Del Forhandlinger med Gentofte Kommune, der nu som før stillede sig yderst imødekommende, fik Klubben Tilladelse

til at »vende« Baadehuset, saaledes at Pladsen vilde blive dobbelt saa stor. Hos Herr Tømrermester *Otto Arboe* fik Klubben Tilbud paa Ombygningen, der med Kloakarbejde, Malerarbejde etc. vilde beløbe sig til Kr. 6500.—. Uden dog at være i Besiddelse af dette svimlende Beløb (der var ca. 1000 Kr. i Kassen), dristede Bestyrelsen sig til at foretage Ombygningen. Under Opførelsen appelleredes til Medlemmernes Interesse, saaledes at de paany

Direktør Ellehammer døber »Gerda«.

drog ud og hjemsøgte Venner og Bekendte med Lommen fuld af Lodsedler. Netto Resultatet blev 1709 Kr., og Aster Gents var atter en flot Nr. 1 Sælger, idet hun havde afsat over 200 Numre à 1 Kr. (havde vi bare mange af hendes Type).

25. Maj 1924 fandt en højtidelig Indvielse Sted, og smukke Taler blev holdt for Klubben af Herr *Rudolph Schmidt*, Kommunalbestyrelsesmedlem fra Gentofte Kommune Herr *Laur. Pedersen*, Fru *Lund* o. a.

Klubben fik i Slutningen af 1925 betalt Restgælden af Baadehuset, saa-

ledes at vi i denne Sæson har kunnet anskaffe 2 Romaskiner og yderligere forsyne Huset med alle Nutidens Bekvemmeligheder – saasom Telefon, Gas, Badeværelse etc.

»Drømmen« er blevet til Virkelighed for »Damernes Roklub«, og lykkelige og glade er vi Medlemmer for at være i den og udøve den herlige sunde Sport, og vi sender hjertelige Tanker og uendelig megen Tak til de Mennesker, der engang for mange Aar siden startede og »gik i Ilden« for »Damernes Roklub«.

Johanne Fornæs-Jensen.

Den 25de Sæson indledes med et »Leve«.

Igennem Aarene har Damernes Roklub heldigvis haft mange Venner, der fulgte Udviklingen i D. R. med megen Interesse og viste os denne ved at melde sig ind som passive Medlemmer. Herved gav de Klubben en økonomisk Støtte, uden hvilken det ikke vilde have været let at klare de vanskelige Skær.

Saa langt tilbage, som Medlemsbøgerne fortæller os, og endnu den Dag i Dag er Herr Fabrikant *H. Sebbelov* D. R.s passive Medlem. Han har i de skiftende Tider trofast støttet Klubben med sit aarlige Bidrag, og vi takker ham meget for hans Interesse for »Damernes Roklub«.

Mange andre Mennesker har i Tidernes Løb vist sig som Klubbens Venner og staaet som trofaste passive Medlemmer, og vi vil ved denne Lejlighed sige alle en hjertelig Tak for de forløbne Aar og haabe, de endnu i mange Aar vil blive staaende og derigennem støtte »Damernes Roklub« og gavne den ædle Rosport.

Bestyrelsen.

Frk. Elisabeth Nielsen fremdrager spredte Minder fra D. R.s Pinseture.

PINSETURENE med Roerne vil altid staa for mig som et Æventyr, der ikke taber Glansen med Aarene, tværtimod. Har man blot en Gang været med paa saadan en Tur med straalende Sol fra Morgen til Aften og stjerneklare Nætter, har man et Minde om Roklubben for hele Livet. Allerede Forberedelserne Lørdag Eftermiddag med at gøre Baadene fine lagde en solid Bund for den glade Stemning og det gode Humør, der sattes endnu nogle Grader op paa Aftenturen til Helsingør. Den medbragte Aftensmad var det en fast Regel at fortære udfor Rungsted. Appetiten var efter det lange Stræk fra Havnen uden »vel roet« glubende, der var sikkert altid flere, der ønskede, at Madpakken havde været større, men heldigvis var der som Regel en eller anden Overraskelse til os for Eksempel en Lagkage el. lign. transporteret i en stor hemmelighedsfuld Æske. Saa var man styrket til at tage Nivaa Bugten med Skorstenene inde paa Teglværket, der blev ved at følge os, syntes vi i hvert Fald. Var vi først sluppet forbi dem og kunde se Lysene i Helsingborg, kunde vi tage den med Ro, nu var der jo kun en Sviptur til Baadehuset i Helsingør, det gjaldt bare om at finde det. Set ude fra Solnedgangsskæret, hvor vi laa, var Kysten kulsort, men vi slap altid godt ind ledet af Helsingør-Roerne, som stod inde paa Landgangsbroen med Lommelygter. Saa kom Jagten efter Nattelogi, vi havde jo ikke altid været saa forudseende at sørge for det i Tide. En Gang fik vi velvilligst overladt et lille Værelse med to korte Senge og en endnu kortere Sofa, det var allerede kapret af et Hold mandlige Roere, men de overlod det til os og tog selv til Takke med et Lysthus. Da Sengene viste sig at være længere paa tværs end paa langs, spændte vi dem sammen med Remme og sov fire paa tværs dog med Benene strittende udenfor, den femte maatte ligge sammenfoldet paa den lille Sofa; at Natten ikke forløb helt rolig behøves vist ikke at nævnes, adskillige Tildragelser, inden vi faldt til Ro og i Løbet af Natten, tilhører Privatlivet og mindes sikkert endnu med et Smil af Deltagerne.

Saa kunde vi til Gengæld paa en anden Pinsetur flotte os med Pladsen; vi havde bestilt Nattelogi iforvejen, men naturligvis for sent, alle Hotelværelser var optaget, og vi fik derfor overladt en hel Teatersal med 10 Senge paa Rad.

1ste Pinsedag begyndte saa den egentlige Tur, enten den nu gjaldt Kullen, Viken eller Hornbæk. Vi havde jo Dagen for os. Mad og Nattelogis

skulde vi sagtens skaffe os, hvor vi kom frem, mente vi, men med det første kunde vi undertiden komme lidt i Knibe. Jeg mindes en Tur, hvor vi skulde overnatte i Høganæs, vi havde været paa Kullen og kom til Høganæs om Aftenen. For rigtig at samle Appetit til Aftensmaden gik vi en lang Tur for at finde Byens Seværdigheder og naaede først tilbage til Ho-

Med Telte paa Langfart.

tellet Kl. 10 lige i det Øjeblik, da der blev lukket for al Servering. Hverken gode Ord eller Betaling kunde skaffe os noget spiseligt, men vi klarede Situationen med godt Humør. Oppe paa et af Værelserne samlede vi vore beskedne Levninger fra Lørdag Aften sammen og delte broderligt eller maaske rettere søsterligt. Helt frisk kan man jo ikke sige, det var, efter at være opbevaret en hel Solskinsdag i Forstavnen af Baaden, men hvor vi nød de knastørre Skorper.

Paa en anden Pinsetur kom vi til Viken, det var i Ernæringskortenes

Tid, vi havde selvfølgelig ikke tænkt paa Ernæringskort, men krævede bare ind, vi kunde imidlertid ingenting faa. Endelig ved forenede Anstrængelser fik vi dog et Fad »Smørrebrød« d. v. s. Smørret var erstattet med Æblemarmelade, Paalæg var der nok af f. Eks. Frikadeller, Steg med Agurk

Et veldækket Bord i det Fri.

og Aal i Gelé. Paa Æblemarmelade var vi ikke vant til at finde saadanne Herligheder, men vi havde jo lært at indstille os paa alt.

Aftenerne paa Sundet i Solnedgangen mindes vi sikkert alle med en egen Følelse, i min Erindring har det fæstnet sig som noget af det kønneste og mest stemningsfulde, jeg har oplevet. 2. Pinsedag havde vi den lange Hjemtur for os. Der blev dog altid Tid nok til at gaa ind til Ky-

sten og bade og til en Afskedsmiddag i Vedbæk. Selv om vi var »lidt« stive og ømme ikke mindst af Solen, naar vi naaede Hellerup Havn om Aftenen, satte vi jo en Ære i at vise os fuldkommen friske, klare Baadene ind og bære dem op (Vogn kendtes ikke den Gang) lige saa let og hurtig, som de var blevet baaret ned Lørdag Aften.

Og vi var et godt Minde rigere og havde gennem vore fælles Oplevelser følt Betydningen af godt Kammeratskab. Jeg tror, Erindringen om disse Ture og mange andre lignende har været medvirkende til det udmærkede Sammenhold indenfor Medlemmerne af D.R. og dens stadige Trivsel.

»Langeniels«.

Baaden forlades for Natten.

En Søndag Morgen i April 1916 saa jeg i »Berlingske« hosstaaende nydelige Billede ledsaget af en Artikel om »Damernes Roklub« i København. Jeg, der kom fra Provinsen, havde ingen Anelse om, at der overhovedet eksisterede Roklub for Damer. Jeg havde ofte baade hjemme og her i København truffet de unge mandlige Roere paa deres »Langture«, og jeg havde fundet, at Roning i disse lette Baade maatte være en idéel og fornøjelig Idræt for Damer. Da jeg nu i Berlingske læste Interviewet med »Damernes Roklub«s Formand Frk. *I. M. Bang* og erfarede, at der i Hellerup Lystbaadehavn samme Formiddag skulde være Standerhejsning, og at Klubben gerne modtog nye Medlemmer, ilede jeg med Avisen i Lommen af Sted til Hellerup. I Interviewet var jeg allerede oplyst om, at Baadehuset var elendigt at skue udvendigt, men hyggeligt malet og tapetseret indvendigt. At det var saa elendigt, som det viste sig, havde jeg dog ikke fantaseret mig til. Det saa ud til at være tømret sammen af Skrammel fra en Ruinhob. Brædderne var af højst forskellige Dimensioner, og gamle Dørfyldinger, Fodpaneler og Vinduesrammer var anvendt til at fylde de Huller ud med, hvor Brædderne ikke kunde naa sammen.

Jeg dristede mig indenfor og blev der modtaget af Formanden, der netop skulde holde Velkomsttalen til den »talrige« Forsamling. Henved en Snes unge, hvidblusede Damer »fylkedes« om et lille Bord med Vin og et Væld af Kager. I Anledning af Baadehusets »pragtfulde« Restaurering og den første offentlige Omtale i Dagbladene om Klubbens Standerhejsning var der ventet stort Besøg af Publikum. Til stor Skuffelse for Bestyrelsen var Vejrguderne imidlertid højst unaadige den Dag og aabnede Sluserne for adskillige Hagl- og Regnbyger. Der var derfor ikke mødt andre end den trofaste Medlemsstab — 18 ialt — og saa 5 »Nye«, jeg selv iberegnet, der havde ladet sig lokke af de indbydende Avisartikler. Efter Kagernes Antal at dømme, var der ventet mindst 35 nye, saa vi 5 blev i den Grad proppede med Kager, saa vi ikke taalte Synet af et Konditorvindue i lange Tider efter. For de gamle Medlemmer havde Vejret ingen Indflydelse paa Humøret. De var lykkelige over, at en Sæson atter stod for Døren, friskede Minder op og glædede sig til nye Bedrifter paa Øresund. Baadehuset blev almindelig beundret af de gamle Medlemmer, men man maatte være »indviet« for at kunde forstaa den udelte Glæde over det frygteligt opsatte Tapet. Det saa ud til at falde af hvert Øjeblik (og det varede

forøvrigt heller ikke mange Dage, før vi alle maatte i Gang med at pille det ned igen, da Regnen sivede ind mellem Sprækkerne og løsnede Papiret fra Brædderne). Efter Frk. Bangs Indvielsestale rettede et menigt Medlem en »dybfølt« Tak til Formanden for hendes store Energi og Arbejde for Klubben, og fattede jeg ikke den Varme, der var i det efterfølgende Hurra.

I mit senere Roklubs-Liv gik det imidlertid op for mig, hvad Frk. Bang

»Damernes Roklub«.

betød for »Damernes Roklub«. Hun var blevet Medlem i 1912, det Aar Klubben flyttede til Hellerup Lystbaadehavn. I 1914 blev hun Kasserer og overtog den svimlende Kassebeholdning paa Kr. 1,54. I 1916 havde hun paataget sig Formands-Hvervet, og hele hendes Stræben gik ud paa at skaffe Klubben et rigtigt Baadehus, da det var tydeligt, at det gamle Skur afskrækkede alle unge Damer fra at melde sig ind i »Damernes Roklub«. Da alle Forsøg hidtil var glippede, havde hun syntes, at hun dog maatte gøre noget og havde saa i Forening med de andre Medlemmer i Bestyrelsen gjort det saa »malerisk« indvendigt. I de følgende Tider hørte jeg om alle de Gange, Frk. Bang løb de »høje Herrer« i Gentofte Kom-

mune paa Dørene for at faa dem interesserede i at give »Damernes Roklub« bedre Kaar, og jeg mindes, hvorledes vi beundrende lyttede til Beretningen om et Kommunalbestyrelsesmøde, hvortil hun endelig var blevet tilsagt for at forelægge og tale Klubbens Sag. Hendes enestaaende Energi og hendes store Kærlighed til Klubben maa have givet hende de rette Ord i den Tale, hun holdt for Kommunalbestyrelsen, thi Resultatet blev jo, at Klubben af Kommunen fik den svimlende Sum af 1000 Kr. samt Ret til at opføre et Baadehus paa Grunden i Hellerup Lystbaadehavn.

Opførelsen af Huset kostede vist det 4-dobbelte, og hvorledes Formanden skaffede dette Beløb til Veje, er jeg ikke klar over. Hun selv og de øvrige Bestyrelsesmedlemmer »Kærn«, »Jens« og »Langeniels« gav vist selv større Bidrag, og jeg erindrer, at hun pudsede Rochefen »Jens« paa at gaa rundt og »pumpe« nogle af de andre Roklubbers økonomiske Støtter. Summen blev i hvert Fald skaffet til Veje, og i Sommeren 1918 oprandt den store Dag, da Klubben indviede det 1. Baadehus. Det var med en jublende Glæde, jeg med de andre Medlemmer hyldede Frk. Bang den Dag. I de forløbne Aar havde jeg fuldt ud indset, hvad hun betød for »Damernes Roklub«s Trivsel, og det var med Vemod, vi Aaret efter i 1919 saa hende nedlægge sit Mandat som Formand og Bestyrelsesmedlem. Samme Dag, hun udtraadte af Bestyrelsen, kunde Klubben holde Daab over en ny 4-Aarers Baad, og det var selvfølgeligt, at Fru Helene Danø (født Lindbæck) gav Baaden Navnet »Miss« efter Frk. Bang. Kort Tid efter blev hun gift, men hendes Interesse for Klubben var ikke kølnet, og vi saa hende med Glæde tage Del i Roningen Sommeren igennem.

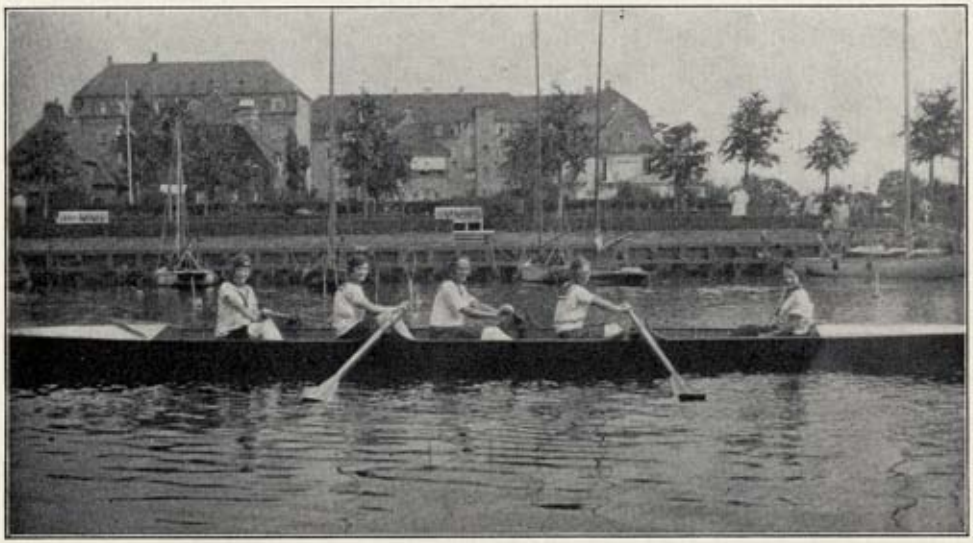
Paa den efterfølgende Generalforsamling udnævnte vi Fru Lund til Æresmedlem for derigennem at vise hende vor Taknemlighed for hendes store Arbejde for Klubben. Ikke ret lang Tid efter maatte jeg selv paa Grund af Ægteskab melde fra som aktiv Roer i D. R., men de Aar, jeg var Medlem der, hører til mine gladeste og kæreste Ungdomserindringer.

Jeg har selvfølgelig stadig fulgt D. R. og set, at den atter og atter faar indviet og døbt nye Baade. Frk. Bangs klare Indsigt i de tidligere Aar har da holdt Stik, thi en helt ny Tid er oprundet for D. R. fra den Dag, Klubben i 1918 indviede Baadehuset.

Fru A.

En af Deltagerne fortæller om en fornøjelig Udflugt Sct. Hans-Aften.

Tag den dog lidt med Ro, din urolige Sjæl, vi skal da ikke afsted, før Blussene *er* tændt«, saadan lød det til mig fra Styrmanden, da jeg nu sidste Sct. Hans Aften gik nede i Baadehuset og ikke hurtig nok kunde faa de andre til at »rigge« og »stuve« Baaden til den længselsfuldt ventede Sct. Hans Tur.

Vi var et godt Hold, der havde roet mange dejlige Ture sammen i Foraaret, og vi havde nu af Rochefen, Aster Gents, faaet Løfte om en Baad Sct. Hans Aften. Med de »fortvivlende« mange Medlemmer til de faa Baade, maa man jo i god Tid tegne sig, naar man har Ønsker om en speciel Tur for et »sluttet« Hold, saa vi havde allerede forlængst indberettet vort brændende Ønske for Rochefen. Aftenen saa vi hen til med megen Spænding (iflg. Kalenderen skulde det blive Fuldmaane). Rochefen raadede os til at opgive Turen, thi de sidste 5—6 Aar havde det været blæsende Vejr med øsende Regn Sct. Hans Aften, saa hvorfor skulde dette Aar give Undtagelse.

Til vor store Glæde faldt det den Dag ind med herligt Sommervejr, og Aftenen var dejlig stille med skyfri Himmel. For vore sammenskrabede

Lommepenge (det var jo sidst paa Maaneden) havde vi købt »Guf« i lange Baner og drog endelig af Sted i Skumringen med Strandmøllekroen som Maal. Allerede ved Charlottenlundfortet lyste de første Baal os i Møde, men da vi havde rundet Skovshoved Havn, mødte der os et pragtfuldt Syn, idet de fleste Villahaver var overdaadigt illuminerede, og Blus paa Blus kastede Flammeskær mod Himlen. Vor Baad gled ganske tæt forbi Haverne, og de omkring Baalene lejrede Villabeboere vinkede ivrigt til os. Vi svarede ved at vinke igen, og ofte »rejste vi Aarer« og raabte »Hurra« for at vise vor Begejstring. Det blev mørkere og mørkere, og vi kunde ved Klampenborg se den lange Række af Lys fra Cyklister og Biler, der hastede af Sted nordpaa for at komme op i Nordsjælland og se paa Blus. Vi vilde ikke bytte med den flotteste »Rolls-Royce« paa de støvede Landeveje, her laa vi paa »det store Hav« i vor lille Nøddeskal og følte det, som om hele Verden var vor. Musikken lød fjernt ud til os fra Bellevue, og vi kom i en vidunderlig Stemning, der uvilkaarlig gav os Trang til at synge med til Stroferne »Sankte Hans, Sankte Hans«. Efterhaanden naaedes Strandmøllen, hvor mægtige Blus stod i lys Lue ved Strandbredden.

Vi lagde til ved Broen og gik op paa Kroen, hvor vi bestilte Kaffe, og mange »flotte« Kager. Musikken spillede en dæmonisk »Jazz«, saa vore Fødder trippede under Bordet af Iver for at danse, men vi modstod Fristelsen og respekterede, at vi ikke i vort sportslige »Antræk« maatte vise os paa offentlig Danse-Estrade. Efter at have nydt Kaffen lejrede vi os omkring det største af Baalene, hvis Flammer var paa det højeste, og længe laa vi og stirrede ind i Ilden, der langsomt fortærede det tørre Træ.

Tiden gik, Fuldmaanen stod højt paa Himlen, og vi maatte tænke paa Hjemturen og paa vore Forældre, der sikkert ikke kunde »lukke et Øje«, før vi atter var »levende hjemme«. Turen i Maaneskinnet var ubeskrivelig stemningsfuld. Vi syntes, det gik alt for hurtigt hjemad, da vi fik fat paa Aarerne alle 4 og »stod i Spændholterne« og »satte Ryggen i«. Vi gjorde saa Turen »længere« ved skiftevis først at lade 1. og 2. og derefter 3. og 4. ro, mens Styrmanden og de hvilende Roere istemte glade Sange. Ved Hjemkomsten til Hellerup Havn blev vi »Natterodere« hilst af Nattevagten, der smilede ironisk af os, da han hørte os udtale, at det dog var forholdsvis pæn Tid, vi kom hjem i.

Turen i denne skønne Midsommeraften i Samvær med mine 4 gode

Kammerater vil jeg aldrig glemme, og jeg siger »Damernes Roklub« inderlig Tak for alle de glade Ture, jeg der har faaet Lejlighed til at deltage i. De Aften- og Søndagstimer jeg har tilbragt i Klubben, hører til mine gladeste Erindringer, og jeg haaber, jeg endnu i mange Aar maa være Medlem i vor uundværlige »D. R.«.

Sct. Hansorm.

VOR STYRELSE

Hvor var jeg straalende glad, da det i 1924 lykkedes mig at blive optaget som Medlem af D. R., og det var med store Forventninger, jeg første Gang gav Møde i Klubben. Og Forventningerne blev ikke skuffede. Det var ikke alene Aabningsdagen, der var en Fest med Vin og Kager og straalende Humør, nej, jeg forstod hurtigt, at ude i D. R. var det Meningen, at hver Dag skulde være en Fest.

Vor Formand, Frk. *Joh. Jensen*, viser os Vejen, thi »som Herren er, saa følger hans Svende«. Vi ser hende altid glad, altid hjælpsom med en lille Opmuntring til den ene og et godt Raad til den anden, er der en lille Misstemning, straks fejes den væk, blot hun viser sig, og alle kappes vi om at faa alt til at glide let.

Jeg vil altid mindes vor Rochef Frk. *Aster Gents*'s ualmindelige Taalmodighed og Ihærdighed med at lære os at ro. Hvor var vi dog tit umulige og langsomme til at fatte, og dog saa jeg aldrig »Gents« blive utaalmodig eller gnaven derover, og det er just ikke noget lille Stykke Arbejde hvert Aar at lære 40-50 nye Medlemmer at ro. »Gents« har en sjælden Evne til at »tage« de nye, og hun er enestaaende opofrende med Søndag paa Søndag at arrangere og selv deltage i Langturene med os unge. Med »Gents« i Baaden som Styrmand har vi altid en dejlig tryg Følelse og ved, at vi vil faa en fornøjelig Dag sammen.

En Aften kom jeg stormende ned i Klubben, en Stemme lød: Har De betalt Deres Kontingent. Tak, Skæbne, det var Frk. *Willemann*, Klubbens Kasserer, som utrættelig vogter over os i Begyndelsen af Maaneden, førend Pengene endnu er soldede op, Klubben skal først have sit, og med et lille Suk regner jeg hurtigt ud, at nu er der ikke Penge til det eller det, som jeg netop havde ønsket saa brændende. — Naa, op med Humøret. D. R. er Verdens dejligste Klub, og en Aften-Rotur paa Øresund bedre end alt andet, og Frk. Willemann, der puger Penge sammen til Klubben, er netop en Kasserer efter vort Hjerte, thi vor Klub gaar forud for alt.

Frk. *Schledermann* passer paa, at der ikke gaar for mange Penge til Reparationer; hun hamrer og tømrer og smører Sæder, saa det er en Lyst,

lærer os at tage Vare paa Materialet, saa ikke for meget bliver ødelagt, og er saa sød og flink, at vi alle sætter Pris paa hende.

Som Næstformand valgte vi i Aar Frk. *Kleist*, fordi vi unge sætter Pris paa hende og føler os overbevist om, at hun med Tiden vil kunne blive en Støtte for Klubben.

En Tak vil jeg rette til Bestyrelsen for, hvad den har været for Klubben gennem Aarene. Tak for hver glad Aften og Tak for alle de herlige Søndagsture.

Menig.

1901—1926

	Formand	Næstformand	Kasserer	Rochef	Materialforvalter
1901.....	Gerda Bredsdorff		Marie Jensen	D. Engelbrecht	E. Paul Petersen
1902.....	do.		do.	do.	do.
1903	do.		do.		do.
1904.....	do.		E. Paul Petersen	Fanny Cohn	
1905.....	do.		do.	do.	
1906.....	do.		do.	do.	
1907.....	do.		Meta Skov	do.	
1908.....	Helene Lindbæck		do.	do.	
1909.....	do.		do.	do.	
1910.....	Yelva Leander		do.	Margr. Clemmensen	
1911.....	do.		Helene Lindbæck	do.	
1912.....	do.		do.	do.	
1913.....	do.		do.	do.	
1914.....	Aasa Kærn		I. M. Bang	Ragna Schroll	
1915.....	do.		do.	do.	
1916.....	I. M. Bang		Elisabeth Nielsen	Johanne Jensen	
1917.....	do.		do.	do.	
1918.....	do.		Aasa Kærn	do.	
1919.....	Aasa Kærn		Elisabeth Nielsen	do.	
1920.....	Johanne Jensen		G. Maegaard	Ida Bojsen	Gertha Petersen
1921.....	do.	G. Maegaard	B. Bottelet	E. Sørensen	H. Christiansen
1922.....	do.	do.	Inger Skov	Aster Gents	Yrsa Colding
1923.....	do.	do	S. Willemann	do.	do.
1924.....	do.	Elisabeth Nielsen	do.	do.	E. Schledermann
1925.....	do.	Ingrid Nielsen	do.	do.	do.
1926.....	do.	Ester Kleist	do.	do.	do.

I. Chr. Petersen — København.